

Andragender.

1.

Til

Regeringen og Rigsdagen!

Ligesom de foregaaende Aar indeholder og saa det i Aar i Folketinget fremsatte Finanslovsforslag for 1897—98 en Bestemmelse om, at Ølstatforhøjelsen fra 7 til 10 Kr. pr. Tønde undergøret Øl træder i Kraft den 1ste April 1897. I Anmærkningerne til Forslaget hedder det, at „Forbruget ved Statens Forhøjelse antages at ville aftage med en Sjettedel“, medens det desuagtet formodes, at Statskassens Indtægt af Ølstaten vil blive forøget med henimod en Million Kroner.

I den her omhandlede Anledning ere undertegnede Repræsentanter for „Centralforeningen af Beværtere i Danmark“, „Korporationen af Beværtere i Kjøbenhavn og Omegn“, „Ølhandlerforeningerne af 1875 og 1885“, „Hotelværtforeningen af 1884“, „Restauratørforeningen i Kjøbenhavn af 1887“ og „Foreningen af Restauratører i Kjøbenhavns Amts nordre Birk“ saa fri paa de af os repræsenterede Foreningers Vegne at andrage den høje Regering og Rigsdag om, at træffe Foranstaltninger til Vedtagelse af en Lov, der fastsætter, at Ølstaten ikke overstiger 7 Kr. pr. Tønde skattepligtigt Øl, eventuelt at Ølstatforhøjelsens Straftræden udsættes, indtil det længe forberedte Toldlovsforslag kommer til Behandling i og Vedtagelse af Rigsdagen.

Under 2den November 1894, 2den December 1895 og 22de Februar 1896 have vi paa de af os repræsenterede Foreningers Vegne henvendt os til den høje Regering og Rigsdag med et i samme Retning gaaende Andragende, der fik velvillig Modtagelse af saa vel den høje Regering som af de høje Ting. Vi haabe, at vort Andragende i Aar maa finde den samme gunstige Modtagelse og velvillige Overvejelse, som vi med særlig Tak paaftønne har fundet Sted de tidligere Aar.

Under Henvisning til de af os i de ovenangførte Andragender tidligere fremsatte Ansøelser, skulle vi til Begrundelse af dette vort ærbødige Andragende bemærke, at naar den høje Regering fremhæver i Bemærkningerne til Finanslovsforslaget, at Baierstølsforbruget ved Skattepaalæget vil gaa ned med $\frac{1}{6}$, da er dette vistnok meget lavt sat. Medgangen vil snarere blive noget større, idet Nydelsen af alkoholholdige Drikke vil gaa fra Baierstølet over paa andre Produkter. Den Statskassens paaregnede Merindtægt af henimod 1 Million vil derved formentlig gaa ned til ca. $\frac{1}{2}$ Million.

Vi formene, at der ikke vil være særlig Grund til, at en national Industri som Ølbryggeriet paalægges en Skat, der vil forringe Produktionen og Omsætningen med $\frac{1}{6}$, og det saa meget mindre, som en Skat af 7 Kr. pr. Tønde allerede er saa stor, at intet andet Land i saa Henseende overtræffer vort lille Fædreland. Skulde den høje Regering og Rigsdag mene, at andre Grunde talte for Skattepaalæget, idet man gennem dette formene at kunne indskrænke en overdreven Nydelse af en alkoholholdig Drik, da tager man sikkert fejl, idet den, der ikke har Haad til Køb af det mindre skadelige Baierstøl, vil søge en Erstatning for Nydelseslysten i Drikke, der ere langt stærkere og i høj Grad mere skadelige for Sundheden.

Med Hensyn til Statskassens Merindtægt af Ølstatforhøjelsen, da haabe vi, at det paaregnede Beløb fra, som vi antage, $\frac{1}{2}$ til $\frac{1}{4}$ Million Kr. ikke maa blive det ene afgørende ved Behandlingen af dette Spørgsmaal.